

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו



סמוך לציון הרב הקדוש רבי שלמה מקרלין זצוק"ל הי"ד

גליון 90 |

פרשת מטות תשפ"ב

שבוע של חיים

סיפור מהציון הקדוש בלודמיר המקושר לפרשת השבוע

פרשת מטות

כל נדר וכל שבועת אסר לענת נפש בשם הרה"ק רבי שלמה מקארלין צוק"ל: אז סיא קומט צום עסין און מיא איז זיך מקרר פון תאות אכילה, ווערט דאס גירעכניט גלגול שלג (- כאשר בא לאכול, ומקרר את עצמו מתאות האכילה, נחשב הדבר לגלגול שלג).

(בית אהרן קמו, א)

וכבסתם בגדיכם ביום השביעי וטהרתם

בשם הרה"ק רבי שלמה מקארלין צוק"ל: עיקר התשובה הוא המחשבה, היינו לטהר מחשבותינו מכל ענייני איסור וטומאה וגשמיות, ולקשר מחשבתו רק לטוב, ובזה יתקן הכל.

(בית אהרן קלג, ב)

בשם הרה"ק רבי שלמה מקארלין צוק"ל: חידושים בגפ"ת מטהר המחשבה לעבודת ה' יתברך, וביותר אם מכוין לעשות קישוטין לשכינה, כמו שכתוב בשערי ציון לשם יחוד קודשא בריך הוא קודם לימוד הלכה, לקשט שם אדני שהוא הלכה העליונה בכ"ד קישוטין ע"ש.

(ספר דרכי צדק)



בוד המקוה בבית רבינו שהתמלאה בהשגחה מופלאה

ראה מדור 'סיפור בחיים חיתו'

קדושת הקדוש

אמרים מובחרים, יקרים ומאירים, מתוך הספר 'קדושת הקדוש' הנמצא בשלבי עריכה

בושה מפני השבת

אמר: 'שבת' איז אותיות 'ב'ש'ת', ווער סיא שעמט זאך פאר שבת - העלפט דער אויבערשטער אז מי פילט שבת [- 'שבת' אותיות 'ב'ש'ת', מי שמתבייש מפני שבת - עוזר ה' יתברך שירגיש שבת]. (כתבי הרה"ח ר' מאיר ברנשטיין ז"ל, ברכת אהרן עמ' ז)

הרחבת הדברים

מתרעם, וואס איז דער לייארים פון ג"ע, גיט מען אים אווארף, דאס איז אים ערגער פון כל המיני יסורים כו', ביז ער מוז אן קומען צוא איין צדיק פון דער וועלט ער זאל אים איין טובה טאן. דיא פעולה פון דעם ווער סע שעמט זיך אויף דער וועלט פאר שבת, שבת מעין עולם הבא, קומט ער צום שכל ער זאל דארט זיך אויך שעמען, וואס טייטש, 'גן עדן' איז דאך אזוי גרויס און איך הער דאס ניט, העלפט אים גאט ער זאל דארט דער הארכין.

[- הפעולה מזה שמתביישים בעוה"ז מן השבת, כשמגיעים לעולם הבא הנה יש מי שקיים כל התורה ומצוות, אך לא היה לו את התענוג וההתלהבות, וכשהוא מגיע לשם אומרים לו להיכנס לגן עדן, אבל מפני שהוא לא הרגיש את התענוג בזה העולם, אזי גם שם אינו מרגיש את התענוג של גן עדן, ומי שהוא טיפש מתרעם, וכי מה הרעש מגן עדן, אזי זורקים אותו, וזה גרוע לו יותר מכל מיני יסורים כו', עד שהוא מוכרח להגיע לצדיק מעולם הזה שיעשה לו טובה. אמנם הפעולה של מי שמתבייש בעוה"ז מן השבת, שבת מעין עולם הבא, הוא זוכה להגיע להשכל הנכון להתבייש גם שם בעולם הבא, וחושב מה זאת, הרי הגן עדן כל כך גדול ואני אינני משיג כל זאת? אז הקב"ה עוזר לו שהוא ישיג שם].

אמונה בתענוג

וכן הוא בספר תורת אבות - סלאנים (עמ' רכ אות צז) בקיצור: אם יהודי שומר שבת כהלכתו ועוסק ביום זה בתורה ובתפילה אלא שאין לו תענוג שבת ואין לו את השמחה, הרי אם הוא מאמין לכל הפחות שיש תענוג בשבת ורק הוא לא זכה להשיג זאת, אז אפשרי הדבר שהצדיקים יעשו לו טובה, זיי קענען איהם דערליינגען א תענוג אין עולם העליון [- הם יכולים להמשיך לו תענוג בעולם העליון].

אותיות בשת

מקורו מתיקוני זוהר (בהקדמה דף ה' ע"ב): והפוך בש"ת ותשכח שב"ת, והיינו בראשית יר"א שב"ת, דלא תחלל ליה בפרהסיא, כבר נש דלאו ביה בשת אנפין.

אימרו דומה לכך מובאת בספר תפלה למשה להרה"ק רבי משה אביו של רבי יהודה הירש מראולא (פרשת עקב עמ' קלא) וז"ל: שמעתי ממורי הה"ק מלובלין על זה שנאמר בדברי האריז"ל שבת אותיות בשת, ואמר כשמגיע שבת, בהכנסתו מגיע לאדם הארה גדולה בסוד עליות עולמות, השוטים כשמגיע להם ההארה סבורים שהם מתוקנים בצדקתם, ואינם משיגים יותר, ואולי היה להם בשת - כאשר הצדיקים כשמגיע להם ההארה זו הם בושים מאד מי הם שיגיע אליהם הארה כזו וזה שבת אותיות בשת - היו משיגים ביותר עד אין קץ, ובגבהות לבם נשארים בחשך.

בושה מהשבת

בספר הק' בית אהרן (ליקוטים קמו, ד) מובאים הדברים בהרחבה בשם רבינו הרש"ק, ומועתק שם לשונו הקדוש: אום שבת זאל מען אומיטיג זיין, בתמיה, מיא גיהער זיך זייער שעמען פאר שבת, אזוי וויא שבת איז גרויס זאל איך ניט הארכין, בתמיה [- וכי בשבת יהיו מבלי חיות?! ראו מאד להתבייש מן השבת, שבת שהיא כל כך גדולה - ואני לא אשיג זאת?!].

דיא פעולה איז דער פון, אז מען שעמט זיך אויף דער וועלט פאר שבת, אז מיא קומט אויף ייעניר וועלט איז פאראן אזוי איין מענטש וואש ער איז מקיים כל התורה ומצות, נאר ער האט ניט גיהאט דעם תענוג און דעם ברען, קומט ער אהין, הייסט מען אים אריין אין גן עדן, נאר ער האט ניט גיפילט דעם תענוג אויף דער וועלט, פילט ער דארט אויך ניט דעם תענוג פון ג"ע. ווער עס איז איין נאר איז ער



סיפור מאילנא דחיי

רבינו הקדוש • צדיקי דורו • הדבקים בחיים

כוחו הגדול של רבינו הקדוש מקארלין זי"ע, הלא נודע ומפורסם מאז ומקדם בחיים חיותו, באותות ומופתים שהמשיך והרעיש בהם את העולם. גם בענייני מקוואות ישנן עובדות מופלאות, הן מהנהגותיו והקפדתו בערך נשגב וטהור זה, והן בעובדין קדישין ומעשי פלא בענייני מקוה המטהר. גם בימינו אנו ממש, על יד ציונו הקדוש שהוא "כמו בחיים חיותו", נחשפנו למעשי פלא הנמשכים מכוחו הגדול של רבינו הקדוש זי"ע.

בחיים חיותו

אשר קרה. והנה ידועה היתה זהירותו המופלגת של רבינו שלא יהיה שום אדם על מיטתו, והיה אם ישב שם משהו באקראי, שוב לא היה ישן עליה עוד, ובכל מקום בואו היו עושים עבורו מיטה חדשה. אבל אעפ"כ ציווה רבינו שיניחו את האברך הזה על מיטתו. כשהתחיל רבינו בתפילת המנחה של ערב שבת לומר 'הודו' לפני העמוד, בהגיעו לפסוק "ישלח דברו וירפאם" מיד הרגיש החולה כי סרו מאתו כל הייסורים, וככל שעבר הזמן ראה כיצד נרקם על גופו עור ובשר בריאים וחדשים, וכך המשיך ועלה על גופו עור חדש. וכשהגיע רבינו לירפאנו בחזרת הש"ץ בסיימו "רופא חולי עמו ישראל" שב כל בשרו כבשר ילד, ובגמר קבלת שבת, קם האברך מהמיטה ולבש את בגדיו ונעשה בריא כאחד האדם.

ספר הדרת הקדוש (מובא בספר שמע שלמה, מהדורת תש"ז עמ' פב סיפורים אות לט)

כמו בחיים חיותו

תודה להשם יתברך, מצאנו למחרת כי בור המקוה עשוי בתכלית הכשרות ומאום לא חסר מגובה הקוים שסומנו ביום האתמול. כעת ניגשנו לשלב הבא. לאחר שהמים הוצאו מן הבור בדרך ייחודית שלא נראה אתכם בפרטיה, וגם זאת על מנת לשמר את דרישות ההלכה - הגיע שלב ייבוש המקוה, כאשר לאחר מכן ניגשנו לשלב הבא: ניסוי דומה וחוזר במילוי מים ב'אוצר' - בבורות ההשקה והזריעה. ביום שלישי שמחנו להיווכח כי גם בורות אלו הינם תקינים ואטומים וכשרים לשמש את המקוה.

הגיע השלב האחרון: הוצאת המים מבורות ההשקה והזריעה, וייבוש הבורות. לאחר עבודה סיופית של שעות, עם טכניקות שונות של ייבוש, ניגוב אחר ניגוב, מגבות ניירות וכו' וכו', הגענו למצב של ייבוש מלא. האישור שהמקוה והבורות כשרים בתכלית ההידוה, וכי כעת הם כבר עומדים הכן לקליטת מי הגשמים - ניתן בסייעתא דשמיא, לאחר בדיקה נוספת שבישרה כי הבורות אכן יבשים לחלוטין. וכאן מגיעה ההפתעה העצומה והאות הגלוי משמים. עד עכשיו אני מתקשה להאמין לכך, אבל זה מה שהיה; דקות בודדות לאחר האישור הסופי - ממש כך ללא שום גוזמה - התקדרו השמים בעבים וגשם כבד החל לרדת. אמנם באירופה הגשם אינו נדיר גם בתקופה זו של השנה, אבל בעוצמה כזו, ובמשך זמן כה רב, זה כבר ממש לא מצוי. באזור השעה ארבע אחר הצהריים התחיל הגשם, והוא התמשך בקולות ובברקים עד עשר בבוקר למחרת (!), מיותר להוסיף כי באמצעות מְקִטֵר יחיד זה התמלאו הבורות בצורה מספקת ומכובדת הרבה מעבר לארבעים סאה הנצרכים.

מכאן כבר קצרה הדרך להשלמת חיפוי בור הטבילה בקרמיקה, וכך כבר בימים הקרובים יוכלו לטבול במקוה העולים הריבים באי בית הצדיק, שזכו להתערבות גלויה לעין מן השמים למען יוכלו להיטהר ולהתקדש טרם בואם לציון הקדוש.

אולי קשה להאמין, אבל כאן בלודמיר אצל הקדוש רבי שלמה מקארלין, ראינו זאת בעינינו. לא בעבר הרחוק אלא היום, בתמוז תשפ"ב!

(ראה תמונת בור המקוה בעמוד א')

החיים בלודמיר

החיים בלודמיר בעבר ובהווה

ההילולא קדישא

קונטרס "קדושת הקדוש"

בתוך כך נמסר כי קונטרס מיוחד בשם "קדושת הקדוש" בענייני שבת קודש הופק ויצא לאור לקראת השבת הסמוכה להילולא קדישא, ע"י מכון ההוצאה לאור שע"י ארגון הכנסת אורחים לודמיר. הקונטרס שהינו חלק מתוך הספר המקיף שייצא לאור בעזרת השי"ת בקרוב, מכיל את דברי תורתו של רבינו הקדוש מקארלין, בעיטור ציצים ופרחים מלוקטים מכל הספרים הקדושים תלמידי הבעש"ט הק' ותלמידי תלמידיו, בעניינים המובאים בספר בשם רבינו הקדוש. הקונטרס יופץ ויחולק חנם בס"ד בלודמיר לבאי ההילולא קדישא.

ניתן עדיין לשלוח קוויטלאך

בהתלהבות רבה התקבלה הבשורה בקרב הציבור הרחב כי ניתן לשלוח קוויטלאך שינוחו ויקראו ע"י הציון ביום ההילולא קדישא. מאז פורסמה היחזמה הברוכה בגליון הקודם, מוצפת המערכת במאות קוויטלאך המכילים שמות לתפילה ולישועה בזכות הצדיק מרן הרש"ק. ניתן עדיין גם בימים אלו לשלוח קוויטלאך למערכת, שבס"ד ערוכה היטב לקלוט את כל הבקשות ולהעבירן לשליחים הנאמנים בלודמיר לברכה ולישועה. את הקוויטלאך ניתן לשלוח ב"קו לודמיר" שמספרו: 02-301122-301122 שלוחה 2 או באימייל: A023011122@GMAIL.COM האט"ס געפועלט אלעס גוטיס!

שעת האפס...

בשעה ששורות אלו נכתבות, כבר נמצאים עסקני הכנסת אורחים לודמיר על המטוס העושה את דרכו לודמיר. ההכנות הרבות שנפרסו על פני חודשים ארוכים הגיעו כבר לסיימן. העסקנים הנכבדים מסתערים על המשימות הרבות שנועדו להם בשטח בימים הקרובים עד לפרוס ההילולא קדישא וקבלת פני האורחים היקרים הגומאים מרחקים עדי הגיעם הנה למחוח חפצם.

הצוות מצומצם אמנם במספר, אך מסודר ומתוכנן היטב כל אחד בתפקידו הוא אלו התכונן בפרטורטו. אלו העומדים לשרת במאכל ומשקה, כבר ערוכים לבשל את מיטב המאכלים ולשנע את כל המוצרים והאביזרים הכרוכים בכך ולהשלים את כל ההכנות לסעודות ההילולא והשבת הסמוכה אליה; אלו הממונים על נקיון המבנה והכנתו לשימוש אחרי השיפוץ, עושים גם הם את המירב בחלקם; אלו המופקדים על תפעול המקוה וכל שאר צרכי עולי הרגל, לרבות שילוט והכוונה, עושים גם הם את שלהם בגאמנות ובמסירות.

לא נשאר לנו כעת אלא לשאת תפילה לנורא עליה כי חפץ ה' בידינו יצליח וזכותו של הצדיק תגן בעדנו ותלונו על הצד היותר טוב ומועיל ברוחניות ובגשמיות.